

du til hinanden. Det gælder også for hr. Freddie Madsen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Som jeg har sagt flere gange tidligere, har jeg ikke nogen problemer med, at man også bruger Landsbyggefonden til at finansiere almene boliger. Men jeg synes, det er fornuftigt, hvis man kan nå til en aftale om, hvordan man kan gøre det, og hvor mange midler der kan overføres.

Skal man indgå en aftale, kræver det en gensidighed og en villighed til at lytte fra begge parter. Det betyder, at man også fra regeringens side skal være villig til at give sig i forhold til nogle af de krav, som kommer fra Landsbyggefonden. Det er forudsætningen for, at man kan nå til en enighed.

Det var noget, som lykkedes for den tidligere regering. Det skal siges til dens ros. Det lykkedes faktisk at nå til enighed om en ordning, hvor Landsbyggefonden finansierede noget byggeri af almene boliger, og hvor man så til gengæld fik mulighed for at bruge nogle flere penge på renovering. Det syntes jeg var en fornuftig aftale, og sådan en aftale ville jeg meget gerne støtte.

Så spurgte hr. Freddie H. Madsen, om jeg ville fremlægge en finansieringsplan for de forslag, som SF vil støtte. Jeg vil sige, at de forslag, SF kommer med, er fuldt finansierede. Dem finder vi altid finansiering for. Jeg kan så sige til hr. Freddie H. Madsens orientering, at jeg, ud over at jeg har præsenteret en masse positive ting i løbet af dagen, også har markeret afstand til udgiftskrævende forslag, f.eks. det at bruge 1 mia. kr. på at give til det private udlejningsbyggeri. Det er klart, at der så er en mindre udgift for mig, og det betyder selvfølgelig, at mit finansieringsbehov er noget mindre end hr. Freddie H. Madsens.

Jeg vil gerne være med til at finansiere de forslag, der skal til, men jeg vil også gerne forholde mig kritisk til, hvad det er for noget boligbyggeri, vi skal sætte i gang, og hvor det er, jeg synes, at vi bruger penge på nogle boliger, der ikke er brug for. Her omgår vi altså ikke skatteydernes penge med varsomhed, og det er nok grunden til, at Dansk Folkeparti og SF også kan blive uenige om boligpolitikken, for vi betragter boligmarkedet som et sted, hvor man også skal være varsom med skatteydernes penge.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg kan sige til hr. Morten Homann, at Boligselskabernes Landsforening efter sammenbruddet i forhandlingerne klart har tilkendegivet, at 2,6 mia. kr. til nybyggeri var langt over, hvad Boligselskabernes Landsforening og dermed Landsbyggefonden ville være med til at bruge.

Når jeg så hører hr. Morten Homann sige, at hr. Morten Homann synes, at det er rimeligt og det er fornuftigt, at der bruges penge på nybyggeri, og når jeg ikke hører hr. Morten Homann anfægte beløbets størrelse, må der bare være ét spørgsmål tilbage: Hvis man skulle have indgået en frivillig aftale, hvor ville hr. Morten Homann så have fundet de resterende penge for at kunne fastholde niveauet i det almenyttige byggeri, vi ser nu?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvorvidt 2,6 mia. kr. er det beløb, som vi ender på. Det bygger jo også på nogle prognoser, som Økonomi- og Erhvervsministeriet kommer med, og det er svært at sige præcis, hvor det beløb ender hen.

Men lad os sige, at det er det, der er beløbet. Når man så vedtager et forslag i enighed i Folketinget om, at staten overtager en del af kommunernes finansiering af de almene boliger, så synes jeg, at det er for nemt bare sådan uden videre og uden forhandling at sende regningen videre til Landsbyggefonden. Det synes jeg er for nemt.

Kl. 15.55

Lad os så sige, at der står en finansieringsandel tilbage på ca. 1 mia. kr., hvilket var forskellen mellem den gamle regerings aftale og den nye regerings aftale, så har jeg netop erklæret mig villig til at gå ind i en drøftelse af aftrapningen af tilskuddet til andelsboliger, som netop vil kunne finansiere noget i den her størrelsesorden. Det ville jeg synes var en fin finansiering, hvis man skulle leve op til den aftale, som den gamle regering har lavet med Kommunernes Landsforening, så det vil jeg være meget åben over for at man gør.

Når man laver sådan nogle aftaler, skal de selvfølgelig finansieres, men jeg vil forbeholde mig ret til at sige: Her er nogle områder, hvor man omgås skatteydernes penge med alt for lidt varsomhed, her er nogle projekter, som slet ikke svarer til de behov, der er på boligmarkedet.